

על השיירות הראשונה

מןוך ראיון עם אורי רז (שם) שהיה בפלוגה א' של הצנחנים והיה בסיירת שהקימו הר-ציוון וקפוסטה / סיירת מטכ"ל – ראיין: עוזי צפליין.

"התגייסנו (פלוגה א') באוגוסט 1954. דוביק תמרי, אפרים ברנד, צביקי נור, מוני מרוז, קובי יציב ואחרים.

הסיפור של הפלוגה חשוב מאוד משום שדעתו הפלוגה הזאת שניתא את צה"ל. אני תמיד טוען שהיותה לנו זכות להיות שם. אז זה לא שינה לנו הרבה – באננו, התגייסנו לצנחנים, חלקנו לא ידע אפילו מה זה.

עשרה חודשים לפני כן 101 עברו לצנחנים. עד אז גוד 890 של יהודה הררי התעסק בחנחות אספקה ובאיםו הצניחה ולא היה לו יותר מלחמתי ולפני שאנחנו התגייסנו הוחלט להפוך את הגוד לגדוד לוחם.

הтирונות הייתה חדש וחצי, בנוסח הצבא הבריטי. המפקדים היו מרסל ושות'. מוצפיה אברהם היה מ"כ שלי, אלבולדס היה מ"כ במחלקה השנייה. אחרי הטירונות עברו קורס צניחה ואז התחיל האימון. אימון פרט, אימון כיתה, אימון מחלקה וכו'.

ישר אחרי הטירונות הלכנו לקורס מ"כים. הקורס אורך 7 חודשים, סופאו היה חמ"פ ואחרי שהוא נרג בעזה הגיע דני מיט והפלוגה הייתה בעצם הפלוגה שהתחילה את פעולות ההגמול הגדולות.

החברה של 101 היו כבר ברובם משוררים. היוטר צעירים השתלבו בפלוגות אחרות וחלקים, אחרי שהסתתרים קורס המ"כים שלנו, הגיעו להיות מפקדי חוליות בפלוגה שהתארגנה כפלוגה א' של מאיר הר-ציוון.

שאנחנו התגייסנו היינו בעצם קורס המ"כים הראשון (הקורס שלפנינו היה קצר וקטן, כך שמחלקת הדרמה, מה"ז, לא היכירה בו). אנחנו היינו, למעשה, פלוגות המ"כים הראשונות. כשימיינו את קורס המ"כים הוקמה הסיירת.

הביאו את מאיר הר-ציוון שהתגיים מחדש ובעצם זו הייתה התחלת של הסיירת, אבל לנו היה;cmb; החbold של פלוגה א', אז לא קראנו לעצמנו הסיירת. אז גם הוקמה החטיבה (202).

שאננו המשכנו עד אחרי הפעולה ב-רחוות, כשמAIR הר-ציוון נפצע, אני נפצעתי, קפוסטה, ואז חילקו את הפלוגה.

הגדוד עבר מTEL-Nof לבית-lid. הסיירת נשאה בתל-nof ואז עברה לסטאן. חלק גדול מהחיילים של הפלוגה שלנו, פלוגה א' הראשונה, נלקחו והפכו למפקדי פלוגה א' השנייה. עבד היה המ"כ, מצליח היה הסמ"פ.

אבל, מוני ועוד היו שם סמלים מחלקות ומ"כים והוא כאלה שזרו קצינים ואז בעצם הוקמה הסיירת בצורה רשמית".